

3. s. i advent 2022 - Asbjørn Hjorthaug

Tekster: Salme 22,20-32, Jes 40:1-8, 1. Kor 4:1-5, Matt 11:1-10, III Luk 3,1-14

*«Rydd Herrens vei i ørkenen, jevn ut en vei i ødemarken for vår Gud! Hver dal skal heves, hvert fjell og hver haug skal senkes. Bakket land skal bli til slette og kollene til flat mark.»
Jes 40,3-4*

Hva skjer siden Jesaja tar så hardt i? Han svarer selv på det i neste vers: *«Herrens herlighet skal åpenbare seg.»* Lukas: *«Og alle mennesker skal se Guds frelse.»* Alle skal se det. *«For Herrens munn har talt»* Han sammenligner folket med gresset og blomsten som visner når Guds Ånd blåser på det. *«Gresset tørker bort, blomsten visner, men ordet fra vår Gud står fast for evig.»* Det er håp selv om Gud tilsynelatende forkaster sitt folk. Det er håp selv om alle vender han ryggen. Det er håp selv om synden og djevelen ser ut til å ha all makt rundt oss: *«Trøst, trøst mitt folk, sier deres Gud. Tal til Jerusalems hjerte og rop til henne at hennes strid er fullført, at hennes skyld er betalt, at hun har fått dobbelt fra Herrens hånd for alle sine synder.»* Jes 40,1-2

Det er dette som skjer når Jesus kommer, når Herrens herlighet skal åpenbare seg. Da gjelder det å få dette ordet og budskapet ut til alle. Da er det viktig med framkommelighet og gode veier. Da må alle kanaler åpnes for nå gjelder det å rydde veg for Herrens ord og herlighet, for evangeliet. Rundt om er det mennesker som fortviler og lider fordi de ikke har håp og fred. Her er det mange lengter etter, her er det som kan gi fred og evig liv.

Døperen Johannes fikk oppdraget med å være Herrens vegrydder. Guds ord kom til han der i ødemarken. Det fikk som konsekvens at *«han dro rundt i hele landet omkring Jordan og forkynnte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene.»* Luk 3,3. I dag er vi alle kalt til det samme oppdraget: *«Gå ut i hele verden og forkynn evangeliet for alt som Gud har skapt! Den som tror og blir døpt, skal bli frelst. Men den som ikke tror, skal bli fordømt.»* Mark 16,15f. En skulle vel tro at når nå Himmels Herre ble menneske og frelste oss fra all vår nød, all vår synd og evig fortapelse – så skulle hele verden bli i ekstase og begeistring. Brorson i sin kjente julesalme *«Her kommer dine arme små»* sier i v 4 *«Men, Jesus, hvordan går det til at dog så få betenke vil den store, store kjærlighet som drog deg til vår jammer ned.»* Det er forunderlig at når hele verden har behov for det største av alt, evangeliet om syndenes forlatelse, så er det så mange som vender han ryggen. Jesus gråter over Jerusalem over at folket ikke vil ta imot han.

Dagens tekst viser oss hvordan Johannes ryddet veg for Herren. Hvordan skal vi gå fram i vår verden for å få fram dette salige budskapet om Jesus Kristus? I dag er det 3. advent. Nå skal nesten alle folk feire jul. De pynter sine hus med julekrybbe og juletre og gir hverandre gaver. Kirkene er fulle av folk som vil høre populære juletoner. Alt har sin grunn i og symboliserer at Jesus Kristus kom til jord som en gave for oss alle. Vi skal lære av døperen Johannes om den rette advent- og julefeiring. Han kom for å rydde veg og forberede Jesu komme til Israel. I dag på 3. s. i advent er han her og forbereder julen for oss.

Johannes rydder veg ved å forkynne «loven».

Adventstid er botstid og fargen er fiolett. Rett forberedelse krever at du er klar på hvem du virkelig er. Vi konstaterer at om det er skittent rundt oss, så blir det ikke jul før det blir rent. Før skulle alt vaskes ned. Tak, vegger og gulv skulle skures rent. Da måtte vi først av alt erkjenne og forså at det er behov for vann og såpe. Johannes tar hardt i over for de mange som kom til han for å bli døpt av han: *«Ormeengel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den vreden som skal komme?»* Kraftig lut må til. Ormen eller slangen er djevelen. Ormeengel er djevelens barn. Folket hadde kommet bort fra Gud. Johannes ber dem vende om fra djevelens verden til Guds Rike. Å vende om betyr å snu seg og gå motsatt vei. Johannes påpeker at folket må snu om dersom de ikke skal bli gjenstand for Guds vrede. Dommens dag nærmer seg og om menneskene holder fram i sin synd og motstand mot Gud, så er det ingen veg utenom den evige fortapelsen. Det haster for *«Øksen ligger allerede ved roten av trærne; hvert tre som ikke bærer god frukt, blir hugget ned og kastet på ilden.»* Vi er alle av naturen i samme båt i dag som den gang. Vi er født inn i denne verden som djevelens barn. Vi bærer med oss den gamle Adam som stadig synder i tanker, ord og gjerninger. Johannes rop må få oss til å våkne. Det er ikke selvsagt at du skal nå himmelen. Det kostet Guds Sønn livet for at han skulle berge deg. Han kjemper natt og dag for å føre deg trygt igjennom verden mot det evige livet. Vi har vår gamle natur og djevelen som hele tiden vil ta makten over oss. Rett nok har vi en kirke og en forsamling med Guds rene Ord. Gud skal ha takk for det. Men det holder ikke med dette

på dommens dag. Du hørte hva Johannes sa: *«Og kom ikke å si: Vi har Abraham til far. For Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene.»* Jesus sa engang til de som forsvarte seg med at de var Abrahams barn: *«dere har ikke Abraham, men djevelen til far.»* Det er det samme som ormeyngel. For alle mennesker som ikke bærer god frukt, venter den evige ild og fortapelsen. *«Rydd veg for Herren, gjør hans stier rette! Hver dal skal fylles, hvert fjell og hver haug skal senkes. De krokete veier skal rettes ut, og de ujevne stier skal bli rette.»* Her ser vi med all tydelighet at mennesket i seg selv er et hinder for Herrens komme. Vi er hans fiender. Vi yter motstand imot Ham, vi er djevelens barn av naturen. Uten at dette blir klart for oss, uten at loven avslører og du ser at du er en fortapt synder, så blir det ingen jul, så kan ikke Herren komme og fortelle oss om den store gleden at Gud ble menneske. Loven rydder vei for Kristus. Loven er vår tuktemester til Kristus. Den må ofte ta hardt i. Den dører og skaper fortvilelse.

Johannes rydder veg gjennom å forkynne evangeliet.

«Og han drog rundt i hele landet omkring Jordan og forkynte at folk skulle vende om og bli døpt for å få tilgivelse for sine synder,» Å rydde vei for Jesus er å fortelle andre om Jesus. I evangelieteksten hørte vi om Johannes som er i fengsel og som sender disiplene sine direkte til Jesus. Jesus hilser tilbake til Johannes: *«Gå og fortell Johannes hva dere hører og ser: Blinde ser, lamme går, spedalske renses og døde hører, døde står opp, og evangeliet forkynnes for de fattige.»* Matt 10,5 Johannes var sterk i sin tro. Johannes døpte ved Jordan. Det var en dåp til syndenes forlatelse. Det er den samme dåpen du og jeg ble døpt med. I dåpen mottok jeg syndenes forlatelse. Dåpen er et nådemiddel som dro deg ut fra djevelens favntak og satt deg på Gud fang. Da ble den gamle Adam druknet, og du fikk et nytt liv skapt av Gud. Jesu forsoningsverk ble ditt verk. I dåpen tok Gud ansvaret for deg. Han tilga deg alle dine synder. Det er ikke noe Gud mer vil enn igjen og igjen repetere for deg hva han gjorde med deg i dåpen, at han har tilgitt deg alle dine synder. Johannes kommer med evangeliet til oss i dag. På denne måten forberedes julen. Julen er en gledens tid: *«engelen sa til dem: "Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren.»* Luk 2,10-11

Så når Johannes roper ut: *Se der Guds lam som bærer verdens synd-* så kan du med stor frimodighet si: Takk Jesus, du Guds lam, som bar min synd. Her er ingen begrensning. Det gjelder all synd for tid og for evighet. *«Verdens synd»* innebærer alle mine og dine synder. Det er dette vi skal rope ut til alle. Lov og evangelium rydder vei for troen på Jesus Kristus.

Johannes rydder veg ved å vise oss hva som er «den gode frukt»

Det var bl.a. fariseere og saddukeere som kom til Johannes for å bli døpt. Johannes reagerte for de hadde ikke omvendelsens frukter. De tok dåpen som en gjerning for å vinne poeng hos Gud. Loven er til for at vi skal bli avslørt, ikke for å ha noe å rose oss av. Gode frukter er altså ikke gjerninger som jeg gjør for å oppnå fordeler hos Gud fordi vi frykter dommen. Gode gjerninger er en frukt av at jeg elsker Gud. God frukt viser seg som glede, fred og kjærlighet til nesten i takknemmelighet over evangeliet. Lovens oppgave er å vise oss at vi med alt vårt eget står i fare for å bli hugget ned og kastet på ilden. Evangeliet gir oss troen på Jesus Kristus og håpet om det evige livet. Et nytt liv, et nytt sinn, en ny vilje som mer enn noe annet ønsker leve etter Herrens ord og Bud. Vi vil i liv og ferd være et vitnesbyrd om han som har kjøpt oss så dyrt. Omvendelsens frukter er ikke bare dette at en sier at en er en synder. Det viser seg i handling som tolleren Sakkeus. Han gjorde opp for sine tidligere synder. Det er ikke plass til troen på Jesus Kristus sammen med uoppgjorte synder. Det samme svaret fikk noen tollere som kom til Johannes for å bli døpt: *"Krev ikke mer inn enn det dere har rett til."* Noen soldater kom: *"Press ikke penger ut av noen ved vold eller falske anklager, men nøy dere med den lønnen dere får "* Det Johannes sier er at selv om du er en kristen så skal du bli i den tjenesten du er satt, men sørg for å gjøre det som rett er. Det er i vårt kall at vi møter vår neste. Det er vår neste som er gjenstand for den glede og fred vi har fått i gave ved å motta syndenes forlatelse. Adventstiden og julen gir oss mange måter og utfordringer til å dele med de som ikke har, snakke med og ta oss av de som er ensomme. De er det mange av i året 2022. Oppmuntre og spre håp og glede til de som trenger det. La ikke adventstiden og jula bli en tid for egoisme og egen nytelse. Sann juleglede handler om å dele. Gud delte med oss sin enbårne sønn for at vi skulle ha del i det evige livet. Det har vi fått i oppdrag å dele med andre konkret i ord og gjerning.
Amen.